

EL RAMONZINE

REVISTA DE L'IES RAMÓN CID ∞ NÚM. 5 ∞ DES 2019 - FEB 2020

**FIDELS A LES NOSTRES
TRADICIONS**

SUMARI

- 3..... Què són les Falles per a tu?
- 4-5..... Records de tres professors
- 6..... Una interessant visita al MUCBE
+ Polystation 5
- 7..... El Ramón Cid participa al
"Rosquilletres"
- 8..... Excursió d'Economia +
Excursió al Servef
- 9..... Setmana Blanca 2020
- 10..... Xiques esportistes
del Ramón Cid
- 11..... Sessió de primers auxilis
- 12..... Dijous mítics
- 13..... Miniciències
- 14..... Estudiar Jardineria
- 15..... Venem flors! +
Xec regal de l'AMPA
- 16-17.. Ana i José Luis s'han jubilat
- 18..... Patis literaris
- 19..... Visites al geriàtric +
Un preciós espectacle de Nadal

- 20..... Carta de despedida +
Univers de les emocions
- 21..... Què canviaries de l'institut?
- 22..... La distop... realitat?
- 23..... Entrevista a Josep San Abdón
- 24..... El privilegi d'escoltar
Salvador Macip
- 25..... Amb quin mitjà de transport
veniu a l'institut?
- 26..... ¿És la teua història una escala?
+ Còmics d'Imatge i So
- 27..... Xocolatada solidària
- 28..... «M'agrada molt treballar
a l'institut»
- 29..... Test de acrofobia
- 30..... Classes avorrides?
- 31..... Tag de las 10 películas
- 32..... Carxofes sembrades
al Ramón Cid

Edició	IES Ramón Cid (Benicarló)
Impressió	BloPrint
Tiratge	200 exemplars
Coordinació	Felip Gumbau
Portada	Marina Lavèrnia, Ariadna Montull i Anna Sorlí
Contacte	elramonzine@gmail.com
Revista digital	mestreacasa.gva.es/web/iesramoncid/46

Equip de redacció,
format pels 22
alumnes de
Projecte
Interdisciplinari
de 3r d'ESO

QUÈ SÓN LES FALLES PER A TU?

CLÀUDIA ANDERO, SARA BORT I ANA MARTÍNEZ

AMICS DEL FOC · Yanira Jiménez

«Las vivo con experiencia, y este año puede que me vista como máxima representante de mi falla».

NOU BARRI · Rafa Vinuesa

«Sento molt d'orgull per les Falles. ja que representen l'estima que tinc al meu poble».

CREMATS · Andrea Llorach

«És una experiència molt bonica que es viu des del cor. Si vius les Falles de d'esta perspectiva, són úniques i inigualables».

CAMPANAR · Marcos García

«Siento amor y siento un gran privilegio de formar parte de ellas».

BARRACA · Gal·la Ortiz

«Les visc des de menuda amb molta il·lusió i sento molt d'amor per la festa del meu estimat poble».

CONQUISTAORS · Emma Roca

«Per a mi les Falles són una manera de viure, són família, festa, una emoció que vivim tots els fallers. És la millor festa del món!».

CARRASCA · Marta Fuster

«Em vesteixo des de ben menudeta, i penso que és una cosa que t'ha d'agradar, i

si t'agrada t'adonaràs que tots els fallers compartim el mateix sentiment».

GRILL · Rosa Boix

«Jo visc les Falles amb alegria i felicitat perquè per a mi són la millor festa del món».

MERCAT VELL · Noâ Pegueroles

«Visc les Falles intensament i amb sentiment ja que vaig tindre el plaer de ser la FMI del poble 2016».

EMBUT · Jesús Balagué

«Veig les Falles com una tradició molt bonica i tenen un significat emocional per a mi».

PAPERINA · Nayla Llorach

«M'agraden, però hauríem de vestir-nos més i tindre un dia de descans deprés de la cremà. La meua falla la considero una segona casa».

CADUF · Paula Bel

«Jo visc les Falles molt intensament i amb molta passió des de molt menudeta».

BENICARLÓ · Bruno Moliner

«Sento les Falles amb il·lusió, passió i amor, ja que vaig tindre el plaer de ser el falleret l'any 2016 i sempre ho recordaré».

RECORDS DE TRES PROFESSORS

MARINA LAVÈRNIA, ARIADNA MONTULL I ANNA SORLÍ

Presentem en este article els records de tres professors del centre que ja fa uns quants anys que imparteixen classe a l'IES Ramón Cid i que, amb la seua experiència, ens donen una perspectiva interessant i necessària.

Núria Gómez

Vaig començar a fer classe el curs 89-90, és a dir, fa 30 anys. No sempre vaig estar ací al Ramón Cid. Una vegada aprovades les oposicions, vaig estar ací un curs i després em van donar la plaça definitiva a Novelda, al Baix Vinalopó. Allí vaig estar dos cursos i després ja vaig poder tornar al poble.

Les diferències que més noto des dels primers anys que feia classe fins ara són l'aparició de les noves tecnologies i, per un altre costat, abans el nostre institut era exclusivament de batxillerat, de BUP, com es deia llavors, i no hi havia tanta diversitat entre l'alumnat.

La forma d'ensenyament no ha canviat; el que ha canviat és la societat, penso. L'institut el veig com el veia quan hi venia d'alumna. Vull pensar que això és un bon senyal, perquè s'ha conservat amb dignitat per al paper que ha de complir.

ANÈCDOTA. Un dia va vindre a escoltar-me un gos. Vaig dir-los als alumnes que les meues classes eren tan interessants que fins i tot els gossos tenien ganes d'aprendre els pronoms febles. Malgrat tot, entre tots el vam convidar a sortir i se'n va anar –suposo que molt decebut.

Albert Grau

Enguany farà ja 30 anys que sóc professor. Vaig començar fent classe al Joan Coromines. Després vaig estar al Politècnic de Castelló i a un institut de Catalunya.

La primera diferència que veig entre abans i ara soc jo mateix, i és que amb l'edat es veuen les coses de manera diferent. Els xiquets d'ara continuen sent xiquets, però amb més recursos educatius; si s'aprofiten o no, això ja és una altra cosa.

Crec que, en el fons, no ha canviat molt la forma d'ensenyament, perquè els professors som més que res persones, i volem el millor per als alumnes. Però ara hi han molts més recursos didàctics i molta informació disponible.

ANÈCDOTA. Fa uns anys, a l'inici d'un examen de Tecnologia de 3r d'ESO, vaig dir de broma: "Avui podeu utilitzar xulles". Es va fer un silenci de 3 o 4 segons i després vaig dir: "Però que no vos agarre". En eixe temps, més de la mitat de la classe les van traure i les van ficar damunt la taula. Evidentment, les vaig replegar totes, però no vaig penalitzar ningú.

Carme Navarro

Aquest curs compleixo 30 anys de docència. Després d'un any treballant en una escola privada a Barcelona, vaig començar a fer substitucions a l'escola pública durant un curs escolar. Seguidament, vaig treballar tres cursos a Barcelona, dos a Puigcerdà, sis a Reus, dos a Castelló i un al Coromines. Després d'aquest periple, molt enriquidor, em van donar la plaça al Ramón Cid.

El primer canvi que més noto des del principi fins ara és que abans estava més pròxima als alumnes per edat, ja que vaig començar amb 24 anys, però em costava trobar la manera d'explicar-me, potser també perquè els primers cursos feia classes de matemàtiques. Actualment, l'edat em separa molt dels alumnes, però tinc una mica més clar com actuar per tal de fer entenedora la meua assignatura. I també sé quines coses us costen i quines no. Fins i tot, sé on us equivocareu. D'altra banda, he conegut el pas del BUP a l'ESO, cosa que ha suposat un canvi considerable en l'organització dels instituts i en el sistema d'ensenyament.

En l'actualitat, tenim moltíssims més recursos per preparar les classes que quan vaig començar, i per fer-les més dinàmiques i participatives. La recerca d'informació, d'imatges, vídeos, animacions..., que ajuden i complementen les nostres explicacions, és molt fàcil i ràpida. A més, tenim aules amb ordinadors, canons..., que ens permeten fer-ne ús. Penso que teniu molta sort de poder visualitzar tot allò que us expliquem. Una bona imatge val més que mil paraules. Però, al mateix temps, cal insistir que, un cop s'han entès els conceptes, cal anar en busca de les paraules per explicar-los i això requereix llegir molt, memoritzar, tenir paciència i hores de dedicació. Si allò que aprenem no s'emmagatzema a la memòria, podem dir que hem après? Per a pensar, cal pensar en alguna cosa o, si no, el pensament no existeix. Per tant, quants més coneixements tingues, més possibilitats de pensaments tens. D'altra banda, aquesta mateixa tecnologia que ens ajuda en un sentit, penso que és un gran distractor entre la majoria de joves, us fa ser més impacients i més irreflexius alhora.

ANÈCDOTA. Fa uns anys, a la classe de 1r d'ESO, hagués volgut que el terra m'engolís. Havia fet un experiment amb alumnes més grans, no recordo quins, que consistia en treure la closca d'un ou deixant-lo amb vinagre uns dies. Passats uns dies, l'ou queda recobert per una fina membrana que, teòricament, si l'ou està en molt bon estat, podries fins i tot tirar-lo a terra com si fos una pilota i no rebentaria. L'aspecte i el tacte de l'ou sense closca és molt curiós i agradós. Era la primera vegada que feia l'experiment i vaig voler mostrar-lo als meus alumnes xicotets. Així que el vaig portar a classe, i els alumnes, un a un, es van anar passant l'ou molt encuriosits fins que, en arribar a les últimes files de la classe, a un alumne se li va rebentar i li va caure per dins la motxilla. Ja us podeu imaginar quina va ser la reacció dels seus companys. L'alumne tampoc ho ha oblidat, us ho puc assegurar.

UNA INTERESSANT VISITA AL MUCBE

LAURA DOMENECH, SUHAYLA EL MANSOURI I MARIA SOLVAS

El dimarts 17 de desembre, els alumnes de Dibuix Artístic de 1r batxillerat van visitar les actuals exposicions del MUCBE, acompanyats de la seua professora Rosa Soriano.

L'obra de Manuel Silvestre, professor jubilat de la facultat de Belles Arts de València, és una combinació de pintura, serigrafia i *collage*, i està inspirada en les escultures del seu pare, Silvestre d'Edeta, autor de la coneguda font "El Xúquer i les seues fonts" de la plaça del la Mare de Déu de València.

Pel que a l'obra de Nicolás Caballero, es tracta d'unes pintures molt intimistes de persones caminant per espais on la pluja i els reflexos són els protagonistes.

Tampoc podia faltar una visita a la sala de Peiró Coronado, on ara es podia gaudir d'una selecció d'obres dels seus orígens com a pintor.

Per últim, unes fotografies dels membres i activitats de l'associació AFANIAS exposades al claustre van completar la visita.

POLYSTATION 5

MÁS ALLÁ DE UNA CONSOLA CONVENCIONAL

- UN PRECIO MUCHO MAS ECONOMICO: 75€
- DISEÑO COMPLETAMENTE INNOVADOR
- CAPAZ DE VER LA TELEVISION EN ELLA
- MUCHO MAS POTENTE QUE LAS CONSOLAS ANTERIORES
- RETROCOMPATIBILIDAD CON LAS DEMAS CONSOLAS
- MAS DE 100 JUEGOS NUEVOS, ENTRE ELLOS:
 - > SUPER MARIO WORD
 - > THE LEGEND OF LONK: BREATH OF THE WILD
 - > THE LAST OF YOU
 - > CALL OF DIRTY
 - > IRON GEAR SOLID
 - > POKIMON HOLA Y POKIMON ADIOS

Anunci publicitari *fake* creat per Uriel Molina Reverter (3r d'ESO) en Projecte literari

EL RAMÓN CID PARTICIPA AL “ROSQUILLETRES”

JOAN SANTOS

“Rosquilletres” és un concurs televisiu que organitza À Punt i que consisteix en demostrar les habilitats ortogràfiques dels alumnes valencians de 3r d'ESO.

Cap a l'octubre, el meu professor de Valencià, Felip Gumbau, va proposar a la meua classe (3r E) i a una altra (3r C) si volíem participar en el concurs, i tots vam dir que sí. A mi em feia molt de goig, la veritat, perquè sempre he volgut saber com era un plató i la màgia de la televisió, perquè mai havia tingut l'oportunitat de saber-ho.

Però només poden participar tres alumnes. Per això, Felip va organitzar un càsting entre un grup d'alumnes, i jo vaig ser un dels seleccionats, juntament amb Aimar Camarda i Nerea Belmonte (els tres del mateix grup). Quan ens ho va comunicar, em vaig alegrar molt, i crec que els meus companys també, per l'oportunitat que ens oferia l'institut, i en especial el nostre professor.

Durant el mes de novembre, vam practicar a l'inici o al final d'algunes classes davant dels companys per a posar-nos la pressió que havíem de viure a l'hora de concursar davant del públic i per a perdre un poc la vergonya. Al mateix temps, vam gravar els vídeos que apareixen al principi del programa. Finalment, vam saber que els nostres contrincants serien de l'IES Baix Maestrat, de Sant Mateu.

I va arribar el gran dia! La gravació del programa era el dimecres 11 de desembre i es duia a terme al Teatre Principal de Castelló. Quan vam arribar a les portes del teatre, Aimar, Nerea i jo estàvem molt nerviosos, però, quan hi vam entrar, encara ho estàvem més. Ens van fer passar a un camerino, on vam conèixer les rivals i el director del programa, el qual ens va recordar les normes del programa. Després vam conèixer el jurat i ens van donar les targetes on escriure el nostre nom. Pareixíem famosos!

Només xafar l'escenari, els nostres companys ens van aplaudir com si fórem herois. Ens vam col·locar darrere del nostre faristol i ens van posar els micròfons. I, al de no res, va començar el programa.

El concurs constava de tres proves: tres rondes de lletrejar, una d'escoltar una cançó i respondre unes preguntes i una altra en què calia trobar el barbarisme intrús. Encara que les tres xiques de Sant Mateu ens van guanyar, nosaltres vam acabar ben contents d'haver viscut una experiència tan intensa.

El programa es va emetre per À Punt el diumenge 29 de desembre al matí, i es pot veure a la carta.

EXCURSIÓ D'ECONOMIA

LUNA ALTABÁS I LLUÍS CAPAFONS

El dimecres 8 de gener, un grup de 32 alumnes de primer i segon de Batxillerat va visitar la facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat Jaume I (Castelló). L'activitat la van organitzar els professors d'Economia: Elisa Tena i Sergio Huesca.

El viatge el van fer amb el tren. Quan van arribar a la facultat cap a les 9:30, els van fer un acte de benvinguda durant uns 15 minuts. Els van proposar vuit tallers diferents: d'economia, de comptabilitat, de dret, de criminologia, de turisme, de GAP, d'ADE i de relacions laborals.

Els alumnes van poder fer quatre tallers fins a les 14:00h. En acabar, van dinar i van tornar cap a casa.

EXCURSIÓ AL SERVEF

LAURA DOMÉNECH, SUHAYLA EL MANSOURI I MARIA SOLVAS

El dimarts 4 de febrer, els alumnes de PMAR i PR4 van fer una excursió a l'institut especialitzat sobre els cicles formatius, el SERVEF. Van anar acompanyats per José Luis Giménez (tutor de PMAR), Andrea Peña (tutora de PR4) i Carolina Herrera (secretària de l'institut).

La finalitat de l'activitat era que els alumnes es feren una idea del que poden estudiar després de l'ESO. Allí els van explicar en què consistien tots els mòduls, van visitar les instal·lacions i van veure els alumnes treballant.

Els cicles més interessants per a la gent d'aquest institut són el de bellesa i estètica, el d'artista faller i el d'instal·lacions de producció de calor, entre molts altres.

Després de l'excursió, els alumnes van declarar que els faria goig cursar algun dels cicles que el SERVEF ofereix. L'activitat els va servir de molta ajuda i els va encantar.

SETMANA BLANCA 2020

NÚRIA ANGLÉS, HENAR ÁVILA I LAURA BELTRÁN

Com cada any, el departament d'Educació Física ha ofert a tots els seus alumnes, des de 1r d'ESO fins a 2n de Batxillerat, la possibilitat de practicar esquí durant cinc dies a les estacions d'esquí de La Molina (Andorra). És el que es coneix com a la "setmana blanca", que es va dur a terme des del dilluns 20 de gener fins al divendres 24.

En esta edició van participar 64 alumnes en total, i els cinc professors acompanyants van ser: Verónica Soriano i José Luis Segura, (departament d'Educació Física), Manolo Miralles (Tecnologia), Elena Osanz (Geografia i Història) i Jesús Cutanda (Cicles Formatius).

Els alumnes van gaudir de cinc dies molt complets, encara que, a causa del mal temps, els dos primers dies no van poder esquiar. No obstant això, van poder fer altres activitats per a passar el temps i aprofitar l'excursió.

El primer dia, en arribar a l'estació d'esquí, els responsables van donar les claus de l'hotel als alumnes, que van començar a organitzar-se i a agafar el material necessari. Més tard, van anar a sopar i a dormir per descansar del viatge.

El segon dia, volien esquiar, però hi havia una alerta roja per temporal i no van poder xafar les pistes. Tot i això, van fer altres activitats com anar a l'spa, fer concurs de ninots de neu i participar en jocs dins de l'hotel.

El tercer dia, dimecres, ja van poder esquiar, però va estar nevant durant tot el dia. Finalment, els dos últims dies van poder esquiar amb un ambient solejat. No va faltar la visita a Puigcerdà. El mateix divendres, van aprofitar fins a les 5 de la vesprada, i després van tornar cap a Benicarló.

Algunes observacions dels monitors que anaren a l'excursió són que els alumnes van ser tots molt puntuals, respectuosos, participatius, educats... Fins i tot els monitors de l'estació d'esquí van felicitar-los pel seu bon comportament.

XIQUES ESPORTISTES DEL RAMÓN CID

AITANA BALAGUER I NADIA BELTRAN

En el número 4 d'*El Ramonzine*, vam publicar un article en què destacàvem la notable presència de les xiques en l'esport, i especialment d'alumnes del Ramón Cid, amb l'objectiu de fer visible l'esforç que dediquen fora de les aules i de contribuir a normalitzar l'esport femení. Una prova d'això és que hem necessitat una segona part.

BALLET

Noa Mª Prieto fa ballet des dels tres anys a l'escola de dansa Ballet Lupe. Ha fet exàmens de la Royal Academy of Dance de primer curs fins a sisé i fa ballet perquè li agrada. Practica unes 8 hores a la setmana.

Aida Gómez fa ballet des dels tretze anys. Practica 8 hores a la setmana a l'escola de dansa Ballet Lupe. Ha fet exàmens de la Royal Academy of Dance.

TENIS

Daniela Filippi fa tennis des dels 6 anys. Participa en tornejos a Catalunya i n'ha guanyat bastants. Es va apuntar al tennis perquè veia a la gent jugar i li agradava. Un dia va provar de jugar ella i ja no ha parat.

Lidia Salvador juga a tennis des dels 2 anys i mig. També participa en tornejos a Catalunya. Juga a tennis perquè son germà també ho feia, i li va agradar tant que ella i raqueta són inseparables.

TRIATLÓ

Claudia Remolina fa triatló des dels 11 anys, però fa un any que ja no corre. Ha guanyat diferents competicions, com per exemple la primera local de Benicarló.

Laia Garcia fa 2 anys que fa triatló. S'hi va apuntar perquè, quan es va deixar la piscina, son pare li deia que anés a córrer, i la idea li va agradar. Ha guanyat moltes carreres, però la victòria de què se sent més orgullosa és el campionat d'Espanya, perquè va ser la primera vegada que el seu club va portar equips al campionat.

SESSIÓ DE PRIMERS AUXILIS

LAURA DOMÉNECH, SUHAYLA EL MANSOURI I MARIA SOLVAS

El passat mes de desembre, mares de l'AMPA i infermeres de l'hospital de Vinaròs (Esther, Blanca, Ingrid i Begonya), en van impartir als alumnes de 3r i 4t d'ESO un taller de primers auxilis, en el qual vam aprendre com actuar davant d'una parada cardíaca, un ennuegament, una convulsió i una crisi d'ansietat.

Vam aprendre coses tan interessants com que a Espanya es produeix una parada cardiorespiratòria cada 20 minuts fora de l'hospital i que cada minut de retard en atendre-la disminueix un 10% les possibilitats de supervivència de la persona que la pateix. Vam practicar com fer correctament les compressions cardíques, ja que realitzar-les a un correcte ritme i profunditat és fonamental perquè siguin efectives. També vam aprendre a usar el desfibril·lador extern automàtic com el que tenim a l'institut, i vam practicar la posició lateral de seguretat per a col·locar les persones inconscients que sí que respiren.

Ens van explicar la importància de donar una informació clara i dir exactament on estem quan truquem al 112 per una emergència, ja que això és fonamental perquè l'ajuda arribe més ràpidament.

Pel que fa a l'ennuegament, vam aprendre que no s'han de donar cops a l'esquena quan una persona te una obstrucció a les vies respiratòries, sinó que cal animar-lo a tossir. Així, vam practicar com realitzar la maniobra de Heimlich si l'obstrucció de les vies respiratòries és total.

Una altra pràctica que ens van explicar va ser com actuar davant d'una convulsió. En eixe cas, no s'ha col·locar res a la boca de la persona que la pateix ni intentar immobilitzar-la, sinó que hem d'esperar que la convulsió passe aguantant el cap del pacient perquè no es faci mal i retirar els objectes amb els quals puga ferir-se.

Ara també sabem com hem de actuar si un amic o un company pateix una crisi d'ansietat. No hem d'estar tots damunt d'ell, sinó que només una o dos persones es quedaran amb ell per a ajudar-lo a respirar de forma lenta. Li hem de parlar de forma tranquil·la i cal intentar que es concentre en una altra cosa fins que es calme.

Volem donar les gràcies a aquestes mares i infermeres que van passar temps preparant i impartint aquest taller tan interessant i útil perquè tots sapiguem com actuar davant d'una emergència mèdica que ens podem trobar en qualsevol lloc i en qualsevol moment de la nostra vida.

DIJOURS MÍTICS

SOFIA GREGORI, ALEJANDRA OROIAN I JOAN SANTOS

El professor de Llatí i Cultura Clàssica, Aarón Yuste Mateo, ha proposat una iniciativa per als esbarjos dels dijous; l'activitat es titula "Cuéntame un mito" i consisteix en la narració d'algun mite grec per part dels alumnes de Cultura Clàssica (3r d'ESO). Fins ara, s'han fet dos actuacions.

Amb motiu de la proximitat de Sant Valentí, el dia 13 de febrer el mite va estar dedicat a Píram i Tisbe, els Romeu i Julieta de l'antiguitat. Al final del relat, els més ràpids i llaminers van poder degustar mores de llepolia.

El segon mite, interpretat el dia 20 de febrer, va ser el d'Apol·lo i Dafne, que tracta de l'amor desfrenat d'Apol·lo cap a la pobra Dafne, que es va convertir en llorer. Per eixe motiu, al final del relat, es van repartir branques de llorer.

Píram i Tisbe

Cartell creat
per Maite Pellicer

Apol·lo i Dafne

Els mites

Fa uns milers d'anys, algunes persones van decidir buscar el saber popular i respondre a les preguntes que ningú podia donar, com ara: per què el món era així?, qui podien ser els creadors de la Terra?, on estaven?, etc. Per a això, van decidir contar una sèrie de relats, que van denominar mites, els quals van anar passant de generació en generació. Mira si van ser importants aquests relats que encara avui es conserven!

MINICIÈNCIES

LUNA ALTABÁS I LLUÍS CAPAFONS

Neu artificial per a un arbre de Nadal

El 12 de desembre, els alumnes de 1r d'ESO Hamza Urrhman, Rocío Ferrer, Raül Forés i Anastasia Aspauhorva van fer una miniciència sobre el Nadal. Es va basar en la capil·larització i en la cristal·lització. Amb aquests mètodes van aconseguir crear neu artificial.

Cotxe autònom

La miniciència del dijous 6 de febrer la van portar a terme els alumnes Crisóstomo Pauner, Aiman Saidi i Mihai, de 4t d'ESO, van fer una miniciència que van explicar com funcionen alguns sensors que portaran els cotxes del futur.

Arc de Sant Martí

El dia 27 de febrer, els alumnes Paula León i Carlos Gil, de PR4, ens van introduir en el món quasi màgic de les reaccions redox per a crear colors líquids.

L'activitat "**Miniciència**" és una iniciativa d'Àngel Tendero, professor de Biologia i Geologia.

ESTUDIAR JARDINERIA

LAURA DOMÉNECH, SUHAYLA EL MANSOURI I MARIA SOLVAS

Hem fet una enquesta als alumnes de 1r i 2n curs de la Formació Professional Bàsica de Jardineria i ens han donat la seua opinió sobre aquesta FPB. Les seues opinions són variades, per això ens hem basat en el que pensava la majoria. En el primer curs són 13 alumnes i en el segon en són 12.

Els alumnes han dit que el motiu de triar aquesta FPB és perquè els agrada la jardineria, però altres diuen que és per traure's l'ESO de forma més ràpida i senzilla. També els hem preguntat qui o què els ha animat a fer aquesta FPB, i la majoria de les respostes han sigut: els seus pares, Carmen, Antigua (i, en el cas dels alumnes del 1r, també Carolina).

Quan acaben ací, alguns tenen clar que volen seguir estudiant eixa rama, mentre que altres diuen que volen traure's l'ESO i després fer alguna cosa que els agrade més. Han de controlar més el seu comportament, perquè, si tenen tres amonestacions, perden el dret a la FPB i tornen al curs regular de l'ESO. Molts d'ells deixarien d'estudiar perquè creuen que no tenen prou capacitat de traure's els estudis (hi han alguns alumnes als quals els ha passat això). També afirmen que han fet bé elegint aquesta FPB, perquè creuen que no podrien estar en un curs estricte d'ESO.

El que ens ha cridat molt l'atenció és el que ens va dir un dels alumnes del 1r. Segons ell, el que li diria a algú que està en FPB o hi vol accedir és que, si eixa persona està capacitada per a fer l'ESO normal, que la faça si el seu únic problema és la peresa d'estudiar, però, si veu que no pot, si que li ho recomana.

Els alumnes del segon curs diuen que sí que han notat canvi de primer a segon, perquè és un curs més dur. Alguns han notat el canvi en la classe, mentre que altres l'han notat en ells mateixos.

Finalment, la majoria coincideix a dir que, encara que parega que en la FPB és tot més fàcil, en realitat és una formació dura, ja que fan molt d'esforç per a que el nostre centre estiga net. A part de tot l'esforç, estudien quasi les mateixes assignatures de l'ESO, però, al cap i al fi, estan satisfets amb el que estan aconseguint i formen un bon grup.

VENEM FLORS!

CLÀUDIA ANDERO, SARA BORT I ANA MARTÍNEZ

Els alumnes de Jardineria han venut les flors plantades per ells mateixos a l'hort de l'institut. La venda ha tingut lloc a l'hora del pati i ha estat situada a l'entrada de l'edifici principal.

La venda va tindre molt d'èxit, gràcies sobretot a la simpatia i l'alegria amb què les venien els alumnes. Ells cultiven les plantes amb molta cura i amor, ja que per a ells i per als seus professors és una tasca molt important que els aportarà uns coneixements i una base per al seu futur.

XEC REGAL DE L'AMPA

MARINA LAVÈRNIA, ARIADNA MONTULL I ANNA SORLÍ

El divendres 20 de desembre, l'AMPA va entregar 50 xecs regal de 25€ per a material escolar. Aquests xecs solien donar-se a la festa fi de curs, però, segons membres de l'AMPA, «ens trobàvem que molts no podien venir personalment a recollir-lo».

A més, des de l'AMPA s'ha pensat que aquestes dates són idònies per a aprofitar el xec al màxim de cara a les avaluacions pròximes. «Des de l'Associació, no ens queda més que donar l'enhorabona als agraciats en el sorteig».

ANA I JOSÉ LUIS S'HAN JUBILAT

SOFIA GREGORI, ALEJANDRA OROIAN I JOAN SANTOS

Enguany hem tingut la sort o la desgràcia que dos professors del mateix departament, Anglès, s'han jubilat alhora. Han sigut dos grans professors i veterans, perquè porten ací molt anys. Però, a partir de Nadal, ja han iniciat una nova etapa merescuda: disfrutar de la vida. Per a recordar-los al nostre institut, els hem fet aquesta entrevista.

ANA ANGLÉS

Quants anys portes fent classe?

En porto 38 anys, dels quals 31 al Ramón Cid.

Per què vas triar estudiar anglés?

Perquè, quan anava a Batxillerat, era l'única de la meua classe que aprovava Anglès amb bona nota. Per tant, creia que era el meu fort. Però, al passar a la universitat, em vaig adonar que no ho era tant: el primer dia ens van passar una pel·lícula i no entenia res.

Per què has decidit jubilar-te?

Principalment, perquè tenia ja l'edat i, a més, volia disfrutar de la vida sense adolescents.

Estàs contenta amb la teua jubilació?

Sí que ho estic, però també m'agradava l'ambient entre tot el professorat, així que, estic un poc trista alhora; els professors han sigut més que amics.

A quins instituts has impartit classe?

Vaig fer classe 2 anys a un institut privat de monges a Tortosa, 4 anys a un altre institut privat a Barcelona i ja, per últim, al 1988 vaig vindre al Ramón Cid. I aquí em vaig quedar fins a este Nadal.

JOSÉ LUIS FORNER

Quants anys fa que eres professor?

Porto fent classe més de 33 anys. Vaig començar a l'IES Joan Coromines, i després vaig passar per Ontinyent, Onda, Alcora, Vila-real i Vinaròs, fins que em van donar la plaça definitiva aquí, on he estat 27 anys!

Per què vas voler estudiar anglés?

Quan jo estudiava a l'institut, només es podia estudiar Francès de llengua estrangera. A mi m'agradaven els idiomes, i algunes tardes anava a classes particulars d'Anglès. Aprenia molt de vocabulari escoltant cançons dels cantants i grups anglesos preferits de la meua època. El vaig acabar trobant amb més futur a nivell professional i, com també m'agradava l'ensenyança, vaig decidir estudiar esta Filologia Anglesa.

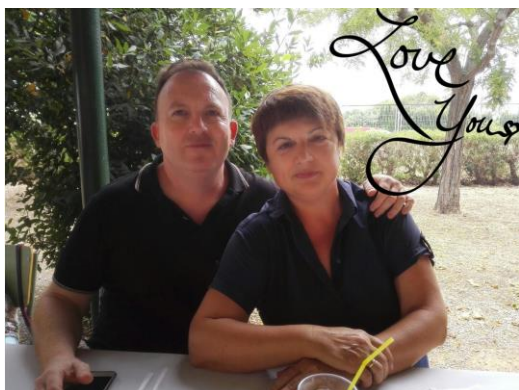
Per què has decidit jubilar-te?

He decidit jubilar-me per dos motius: per una part, perquè he treballat prou anys per a poder jubilar-me, i per l'altra banda, estos últims anys estava cansat de vore el desinterés i la falta de ganes d'aprendre en general dels alumnes i, a vegades, la falta de respecte i/o el mal comportament d'altres.

Estàs content amb la teua jubilació?

Per una part sí, però, ara que ha arribat el moment, també he de ser sincer i dir-vos que sento un poc de tristor de deixar el treball després de tants anys. El Ramón Cid ha estat com la segona casa meua. Hi han tants i tants alumnes als qui he impartit classe, tants professors coneguts al llarg de tants anys i algunes grans amistats, tants moments bons viscuts i altres no tant, tantes anècdotes i vivències... En fi: sempre quedaran els bons moments viscuts i els records dels bons alumnes, que també n'hi han, i n'han sigut molts.

Per acabar l'entrevista, si em permeteu unes últimes paraules, voldria desitjar-vos tot el millor en els estudis i en la vida, i també demanar-vos que vos prengueu més seriosament els estudis, perquè són el vostre futur. Estudieu i ateneu més en classe, feu cas els consells dels professors, lluiteu pels vostres somnis i per tot allò que valga la pena! I dos últims consells per a tots els alumnes de l'institut:

STUDY AND WORK HARD!

MAKE YOUR DREAM COME TRUE!

PATIS LITERARIS

AITANA BALAGUER, NADIA BELTRAN, FELIP GUMBAU I URIEL MOLINA

ÓSCAR GARCIA · 15 DE GENER

Óscar Garcia, alumne de 2n de Batxillerat, va parlar de l'assaig *Una habitació pròpia*, de **Virginia Woolf**, escrit en 1929. Tal com escrivia, "una dona ha de tindre diners i una habitació pròpia per a escriure".

FEDERICO DOMINGO · 22 DE GENER

El professor de Física i Química i cap d'estudis del Ramón Cid va presentar *Si esto es un hombre*, de **Primo Levi**, un testimoni colpidor de la vida i la supervivència a l'infern dels camps de concentració nazis en territori polonès.

JUDIT QUEROL I ALICIA SORLÍ · 29 DE GENER

Judit i Alicia, alumnes de 2n de Batxillerat, van presentar *La metamorfosi*, de **Franz Kafka**, en què el protagonista, Gregor Samsa, es transforma en panderola, i això causa molts problemes en la seua vida i amb la seua família.

MARA CABRERA I LUCÍA MACHORDOM · 5 DE FEBRER

Mara i Lucía, alumnes de 1r d'ESO, van presentar *La fallera calavera*, d'**Enric Aguilar**, autor del joc de cartes del mateix nom. Tracta d'una fallera que mor en falles per culpa d'un masclet i un dia es desperta per a buscar la causa de la seua mort i venjar-se.

ROMINA QUERAL · 12 DE FEBRER

La professora de Valencià va presentar el llibre *L'amant de Picasso*, d'**Isabel-Clara Simó**, que havia faltat el dia 13 de gener. La novel·la es basa en la figura de Fernande Olivier, la companya i amant de Picasso, una dona lliure que domina la seua existència.

JOSEP SAN ABDÓN · 19 DE FEBRER

L'exprofessor de Castellà i divulgador literari va presentar *L'imperi de les dades*, de **Xavier Duran**, que alerta sobre les oportunitats i les amenaces del 'big data' i la responsabilitat que tenim com a usuaris de les dades.

DAVID GARCIA · 26 DE FEBRER

David Garcia, alumne de 2n de Batxillerat, va oferir una actuació autèntica i genial en què es va encarnar en **Federico García Lorca** per a fer una interpretació molt personal de *La casa de Bernarda Alba* (1936) i remoure la consciència de tots els assistents.

VISITES AL GERIÀTRIC

CLÀUDIA ANDERO, SARA BORT I ANA MARTÍNEZ

Els nostres alumnes de Cicles han fet moltes visites al geriàtric. La primera visita va ser per Nadal. Van preparar un taller de manualitats nadalenques per a estimular la relació amb els residents. S'ho van passar molt bé.

Per Sant Antoni, van aprofitar per celebrar la festa amb la gent del geriàtric. Els van visitar i van fer moltes activitats i jocs junts. La relació que tenen aquests alumnes amb la gent resident fa goig!

Tots comencem a tindre ganes que arribe ja l'estiu, el solet, els gelats, la platja... Per això van voler avançar-se un poquet i gaudir d'un matí a la platja tots junts. Els alumnes van portar els residents a la platja.

UN PRECIÓS ESPECTACLE DE NADAL

MARINA LAVÈRNIA, ARIADNA MONTULL I ANNA SORLÍ

L'IES Ramón Cid va acomiadar el 2019 amb un espectacle de Nadal organitzat per Verónica Soriano, professora d'Educació Física i de l'assignatura d'Arts Escèniques i Dansa de 4t d'ESO. També hi van participar un grup d'alumnes de Cicles Formatius amb un increïble rap sobre el *bullying*.

CARTA DE DESPEDIDA

JULIA ILLERA ARRANZ

A todos los que forman parte del Instituto, a los que trabajan, a los que estudian, a los que parece que estudian, a los que no saben dónde está su clase, a los que siempre saben hacia dónde van, a los que piden cosas, a los que siempre dan... a todos, a todos y cada uno de los más de mil alumnos y casi cien profesores, quiero que sepáis que estos casi dos años que he estado con vosotros he disfrutado plenamente de mi trabajo gracias al cariño, respeto y colaboración con los que desde el primer día me recibisteis y que no ha hecho sino aumentar en todo este tiempo.

Todos vosotros habéis sabido disculpar mis errores con afecto y estando siempre dispuestos a facilitarme las tareas (sobre todo en las “búsquedas” de alumnos por las clases... je, je). Y aparte de con cariño, también con dulzura –y es literal– porque no han sido pocas las veces que entraba en Secretaría con un problema... y salía con un bombón en la mano.

Por todo eso, ir todas las mañanas dejó de ser un trabajo y pasó a ser un auténtico motivo de alegría... pero, por supuesto, esto no quise comentarlo a la Dirección del Centro, más que nada para seguir recibiendo la nómina todos los meses...

A todos vosotros, que hacéis de un edificio en ruinas un instituto brillante, os “trobaré a faltar”.

UNIVERS DE LES EMOCIONS

LAURA DOMÉNECH, SUHAYLA EL MANSOURI I MARIA SOLVAS

Hem parlat amb la professora Maite Pellicer i ens ha explicat que ella estava en un grup d'Erasmus en el qual hi havien 16 alumnes, i una de les activitats que havien de fer era com tractar les emocions. Llavors va tindre una idea per a parlar-ne d'una forma més agradable i interessant i també per a conèixer-nos a nosaltres mateixos.

A Maite se li va ocórrer la genial idea gràcies a un llibre escrit per Rafael Bisquerra. El que van fer va ser un mural on estan explicades totes les emocions que tenim tant els humans com els animals, i les va repartir en dos constel·lacions. A l'hora de projectar la idea, van participar uns quants professors: Maite (la directora), María Jesús (la coordinadora), Trini, Àngel, Marta, etc.

QUÈ CANVIARIES DE L'INSTITUT?

SOFIA GREGORI, ALEJANDRA ORIOAN I JOAN SANTOS

Durant aquest trimestre, hem anat preguntant a diferents alumnes de diferents cursos què canviarien de l'institut: professorat, infraestructura, organització, etc. Hem pogut notar que hi ha una gran diferència de suggeriments entre l'alumnat de 1r d'ESO i l'alumnat de 2n de Batxillerat, ja que els alumnes, com menys anys porten en el centre més se centren en coses objectives, és a dir, en la infraestructura, mentre que, com més anys porten en el centre, més se centren en el professorat i en la manera de calcular els exàmens. Aquestes són algunes de les propostes de millora més destacades.

1. Pintar les parets dels diferents edificis i canviar algunes taules i cadires coixes, ja que n'hi ha que estan bastant deteriorades.

2. Canviar les finestres i les persianes. En el Jaume I podrien instal·lar persianes o cortines. Hi ha moltes aules on les persianes estan trencades.

3. Fer una reforma als vestuaris del gimnàs perquè són molt vells i també petits. Hi ha vegades que, quan ens toquen tres classes alhora, no hi ha suficient espai per a deixar el material.

4. Es podria instal·lar un ascensor al Jaume I i a l'annex, ja que sempre hi ha algú que va en cadira de rodes o en cosses i li costa molt pujar a les aules. I també es podrien reparar les escales.

5. Es podrien fer algunes zones més adaptades per a persones amb alguna discapacitat. I a Educació Física podrien fer jocs per a persones amb discapacitats.

6. S'hauria de regular la calefacció a l'hivern: als matins fa molt de fred i al final del dia fa molta calor.

7. Oferir més zones d'aparcament dins del recinte de l'institut i deixar que l'alumnat hi aparque.

8. Calcular una mica millor la distribució d'alumnes en alguns cursos, ja que hi ha classes amb més de 30 alumnes.

9. Es podrien calcular una mica millor les setmanes d'exàmens de Batxillerat.

10. Fer més excursions, perquè hi ha cursos on no se'n fa cap. Fer més experiments i activitats més divertides.

11. Calcular millor els percentatges en algunes assignatures, especialment en la de Matemàtiques i la de Física i Química.

LA DISTOP... REALITAT?

DAVID GARCIA ALCINA

Em puc imaginar perfectament als meus pares, als meus avis o a qualsevol ésser humà amb capacitat i afició per la lectura rient a riallades innocents en llegir les extraordinàries novel·les distòpiques *Un món feliç* (Aldous Huxley, 1932) i *1984* (George Orwell, 1949). Allò els degué semblar grotesc, esperpèntic i res lluny de la ciència-ficció coetània a l'època basada en superherois que volaven i princeses que despertaven a l'arribada d'un càlid petó masculí.

No obstant això, ni tan sols mig segle després (19 de febrer de 2020), el seu fill, el seu nét, el seu descendent de disset anys visita amb l'única fi d'intentar orientar la seva vida acadèmica, i no amb esperit crític, la universitat de la seva província (UJI). Amb gran entusiasme vaig triar visitar les dues facultats que més interès en mi despertaven (La facultat de ciències humanes i socials i la facultat de tecnologia i ciències experimentals). D'una banda, en la primera s'imparteixen els graus d'humanitats, història i patrimoni i, per una altra, els graus de matemàtica computacional i enginyeria informàtica.

"Però on està la càmera oculta? Quan ens ho diran?" pensava constantment en la conferència de matemàtica computacional, com si tot allò es tractés d'una obra de Valle-Inclán en la qual, en acabar l'esperpèntica representació, s'anessin a encendre els potents focus il·luminant les salutacions dels personatges, ara "convertits" ja en éssers humans, delatant la seva mera condició d'actor o actriu.

Però no, la conferència continuava, continuava i continuava. "Si deixem que la computadora resolgui aquesta complexa equació matricial, el servidor en qüestió podrà saber a la perfecció la vostra personalitat, aficions, necessitats i ambicions. D'aquesta manera, podrà oferir-vos tota la publicitat necessària dels productes que necessiteu perquè acabeu comprant-los." Deia amb una mica d'entusiasme la catedràtica. I no, en cap moment s'han encès les llums ni els personatges s'han convertit en mers actors. Allò era la realitat! El "Gran Germà" del qual parlava Orwell estava projectat en la pantalla d'aquella sala, i no es tractava, precisament, de cap esperpèntica funció de Valle-Inclán.

Tot xocava al meu cap. Mitja hora abans, en la facultat d'humanitats, els "ignorants" catedràtics en qüestió, m'havien estat parlant de la integració de l'ètica, l'antropologia (i de la filosofia en general) en totes les ciències conegudes. Però on estava la integració? On havia quedat l'ètica en la recopilació, mercantilització i manipulació dels nostres desitjos i necessitats en un algorisme computacional? De debò és això el que ve de la mà del progrés?

"Una dictadura perfecta tindria l'aparença d'una democràcia, però seria bàsicament una presó sense murs en la qual els presos ni tan sols somiarien amb escapar. Seria essencialment un sistema d'esclavitud, en el qual, gràcies al consum i a l'entreteniment, els esclaus estimarien la seva servitud." (Aldous Huxley, *Un món feliç*). "Quina bajanada! Com va a ser possible aquesta paradoxa?", degueren pensar en la segona meitat del segle XX llegint les profètiques línies del filòsof britànic.

ENTREVISTA A JOSEP SAN ABDÓN

MARINA LAVÈRNIA, ARIADNA MONTULL I ANNA SORLÍ

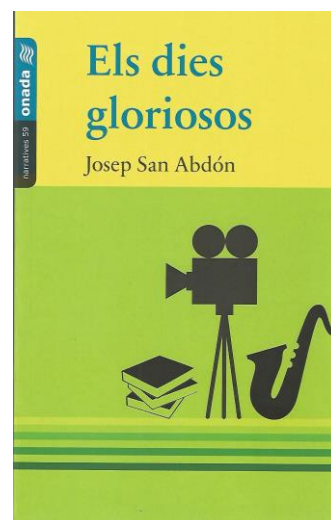
Josep San Abdón Queral (Benicarló, 1955) va ser professor de Castellà al Ramón Cid durant 27 anys. Després de 37 anys dedicats a la docència, aquest és el cinqué curs que ja no fa classes. En *El Ramonzine*, hem tingut el privilegi de preguntar per les inquietuds d'aquest escriptor apassionat per la literatura.

Quin és el teu llibre que més reconeixement ha tingut?

El darrer que he publicat: *Els dies gloriosos*. S'han publicat ressenyes favorables en diversos mitjans de comunicació, i he rebut comentaris elogiosos personalment i a través de les xarxes socials.

En què t'has inspirat per a escriure'l?

Això de la inspiració pot ser important per a escriure ficció. Jo ja fa temps que no n'escriu. De totes maneres, la inspiració sempre cal forçar-la una miqueta. Picasso ho explicava molt bé: «Quan arribe la inspiració, que m'agarre treballant». *Els dies gloriosos* és un dietari, són reflexions o comentaris que faig sobre llibres que he llegit, pel·lícules que he vist, músiques que he escoltat i altres qüestions que passen al meu voltant. Fa uns quants anys vaig publicar el meu únic llibre de ficció: *Li hauria d'haver dit alguna cosa*. Les fonts d'inspiració van ser diverses: una notícia que havia llegit en un diari, l'observació d'algun tipus de costum o alguna qüestió que m'obsessionava.

A part de totes aquestes tasques, què més ha fet?

Quan feia classes, ja tenia prou feina, però a l'institut, sempre que s'ha fet una revista, hi he participat. Una altra cosa que m'ha agradat molt i de la que tinc un gran record és el muntatge d'obres de teatre amb alumnes. Ho he fet tant al Ramón Cid com en altres instituts on he treballat. Fora de l'institut, durant molt de temps he participat activament en la vida cultural de Benicarló, sobretot a través de l'Associació Cultural Alambor. També he col·laborat en diversos mitjans de comunicació, tant de Benicarló com d'altres llocs.

Ara en l'actualitat, a què et dediques?

Ara estic jubilat, i això vol dir que puc disposar de més temps per a fer aquelles coses que sempre m'han agradat. En els darrers cinc anys, he publicat dos llibres i estic treballant en un altre. Dedico molt de temps a la lectura. I col·laboro escrivint o parlant, sobretot de llibres, en tres mitjans de comunicació de Benicarló i dos de València.

Ja per a acabar, ens pots donar algun consell per al nostre creixement personal?

Segur que hi ha moltes experiències en la vida que ens poden ajudar en el nostre creixement personal, però, com a persona que s'estima els llibres, vos recomanaria llegir molt. La literatura ens ajuda a conèixer el món i a conèixer-nos a nosaltres mateixos.

EL PRIVILEGI D'ESCOLTAR SALVADOR MACIP

CARME NAVARRO

Dijous 19 de desembre, Salvador Macip visitava l'IES Ramón Cid. Ell és metge, investigador i escriptor. Dirigeix un grup de recerca sobre el càncer a la Universitat de Leicester, Regne Unit, on també és professor del departament de Bioquímica.

Com a autor de ficció, ha conreat diversos gèneres literaris i té una àmplia bibliografia adreçada als lectors joves, però que també poden llegir els adults (literatura *crossover*), com ara el llibre *Els límits de la vida*. Les seues dues últimes novel·les d'aquest gènere són *Fills de la setena onada* i *Tots els límits de la por*. També ha escrit llibres de divulgació científica com *Les grans epidèmies modernes*, *Què és el càncer*, o *Jugar a ser déus*, i la biografia *Ramón y Cajal, ara i aquí*. A més, col·labora regularment amb articles sobre ciència als diaris *Ara* i *El Periódico*, i en el programa "El balcó" de la SER Catalunya.

Salvador Macip va donar una conferència sota el títol *El futur de l'ésser humà*, que portava com a subtítol *Cap a on ens porta la ciència?* D'una manera clara i amena, va anar enumerant l'estat en què es troben diversos estudis científics i les possibilitats que s'obrin a la humanitat de cara al futur, però també dels problemes complexos que això pot comportar. Va parlar dels nous avanços en el tractament del càncer, de la manipulació genètica, de la lluita contra l'envelliment, de la substitució de diferents parts del cos per aparells mecànics, de medicaments per a millorar la intel·ligència, de nous mètodes de dopatge en el món de l'esport a través de la modificació genètica i dels cíborgs.

A continuació, va obrir un col·loqui amb els alumnes de 2n de Batxillerat de l'assignatura de Biologia, que havien llegit alguns dels seus llibres. Els joves estudiants van fer preguntes sobre les diverses qüestions que els havien cridat l'atenció en la seua lectura. Després, Salvador Macip va explicar com es va decantar per estudiar Medicina, tot i que li encantava escriure, i com amb el temps ha sabut conjugar els dos interessos que tenia ja de ben jove. Va comentar el procés creatiu que segueix per a escriure els llibres i com ho fa quan escriu amb altres companys. A continuació, el col·loqui va derivar cap a l'ampli ventall de possibilitats d'estudi que com a estudiants de ciències se'ls obrien als alumnes en el seu pròxim futur universitari.

En definitiva, la xarrada va ser molt instructiva i profitosa, perquè es van obrir moltes finestres per on veure l'apassionant i complex futur que espera a l'ésser humà. Tota una incitació als joves per a l'estudi i la reflexió.

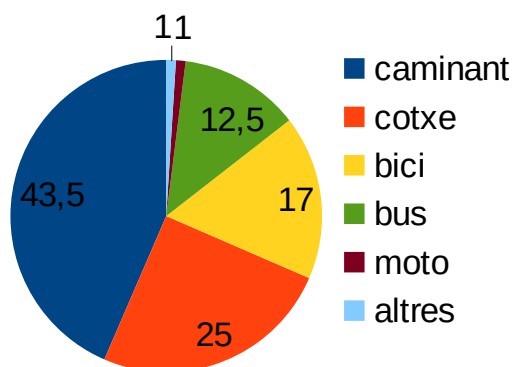
Aquesta activitat forma part del programa "Autors a les aules"
de la Institució de les Lletres Catalanes.

AMB QUIN MITJÀ DE TRANSPORT VENIU A L'INSTITUT?

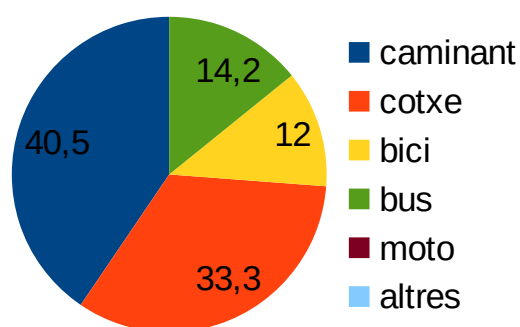
NÚRIA ANGLÉS, HENAR ÁVILA I LAURA BELTRÁN

Hem fet aquesta pregunta a tots els alumnes de Secundària i Batxillerat per a descobrir quin és el mitjà de transport més usat per a arribar a l'institut. El resultat més destacable és que la majoria dels alumnes no utilitzen cap mitjà de transport, és a dir, que es desplacen de casa a l'institut i de l'institut a casa a peuet. Ací teniu els resultats per cursos.

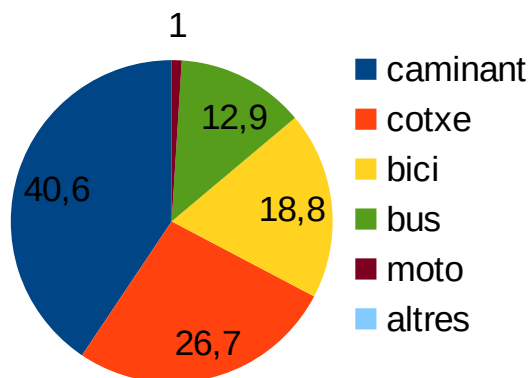
1r d'ESO

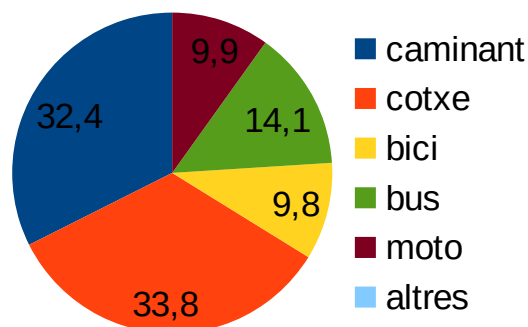
2n d'ESO

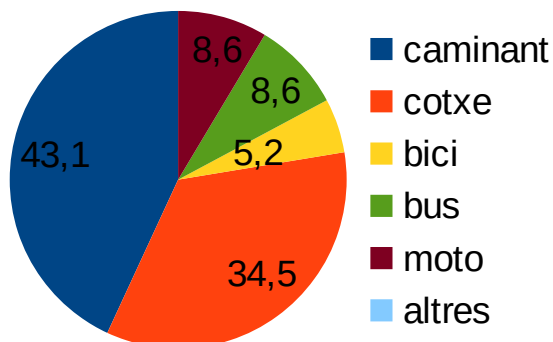
3r d'ESO

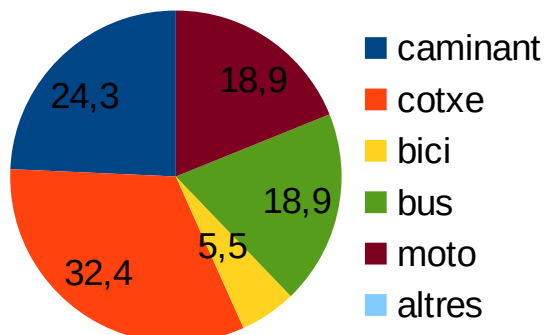
4t d'ESO

1r BATX

2n BATX

¿ÉS LA TEUA HISTÒRIA UNA ESCALA?

INÉS POZO

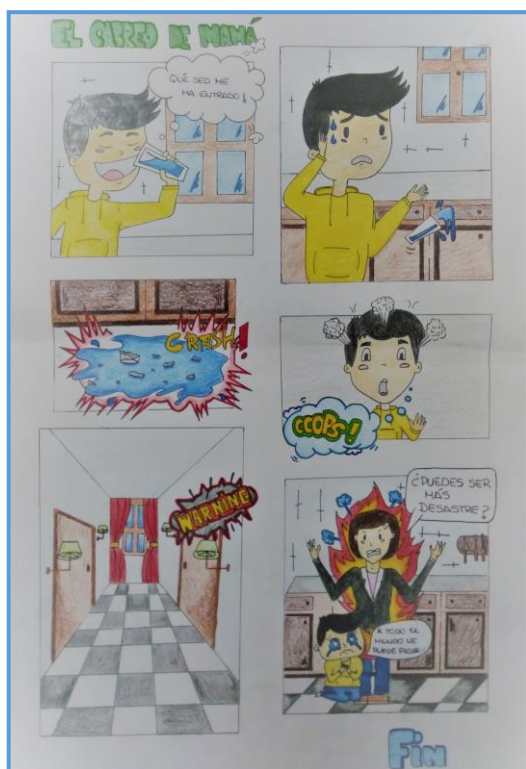
El dijous 27 de febrer, el departament de Castellà va portar uns quants alumnes de 2n de Batxillerat a València, al col·legi dels Salesians, per a gaudir de la representació teatral de *Historia de una escalera* (1947), de Antonio Buero Vallejo (1947-2000).

Amb una escenografia minimalista i una ambientació sonora dels anys 20 als 50 (Machín), els quatre actors de la companyia "Los caminos" van fer una bona i entretinguda adaptació d'aquesta peça dramàtica que no passa de moda, perquè, com deia un del actors al col·loqui final, ¿hi ha alguna cosa més permanent que els sentiments d'amor i fracàs que pugen i baixen, que venen i se'n van, igual que fa el remolí de vida d'una escala?

Ja ho deia Azorín: «Vivir es ver volver todo un retorno perdurable, eterno; ver volver todo —angustia, alegrías, esperanzas (...).».

Mostra de còmics elaborats per alumnes de 2n de Batxillerat en l'assignatura d'Imatge i So

«El cabreo de mamá»,
d'Alicia Sorlí

«La pesa»,
d'Eva Lázaro

XOCOLATADA SOLIDÀRIA

MARINA LAVÈRNIA, ARIADNA MONTULL I ANNA SORLÍ

El divendres 14 de febrer, l'AMPA i la coordinació d'Igualtat i Convivència van organitzar una activitat per a commemorar el Dia Internacional del Càncer Infantil (15 de febrer) i el Dia de la Justícia Social (20 de febrer). L'activitat va durar de 10:45 a 12:05.

En la xocolatada solidària va participar molt activament l'AMPA, que es va mobilitzar per a buscar col·laboradors que subministraren els materials necessaris. En concret, el Centre Integrat de Formació Professional es va encarregar del xocolata, el Forn de Pa Àvila va donar les fogasses, Benihort va fer una col·laboració econòmica i Suymar va aportar gots i coberts respectuosos amb el medi ambient.

A part de la xocolatada, es van organitzar dos tallers de polseres Candela i es va instal·lar un punt de venda de "candeles". Tots els diners recollits en l'activitat van ser destinats al Laboratori d'Investigació del Càncer Infantil de l'hospital Sant Joan de Déu.

«M'AGRADA MOLT TREBALLAR A L'INSTITUT»

LUNA ALTABÁS I LLUÍS CAPAFONS

Alex Ferrer Febrer (Benicarló, 1989), més conegut com a **Pitu**, fa tres cursos que porta el bar del nostre institut i hem conversat amb ell per a conèixer-lo una mica més.

A Alex li agrada molt treballar al centre perquè l'horari és molt bo i els alumnes som molt educats amb ell. Pitu preferix treballar en el bar de l'institut que en un bar al poble perquè li fa més goig treballar amb joventut. Li sorprén que, almenys amb ell, som més educats del que solien ser els alumnes abans quan ell estudiava. A part, es porta molt bé amb els alumnes. Al bar l'ajuda la dona de son pare, que també és la cuinera; l'ajuda des que arriba el pa fins que s'acaba el pati.

El que més ven són
entrepans de
frànkfurt,
i el que menys ven
són entrepans de
pernil salat.

Ens conta que el nom de Pitu ve de que quan tenia quinze anys i el va fitjar el Castelló de futbol. En arribar a l'equip, ja hi havia tres Alex més i, com que ell era el nou, no podia quedar-se amb eixe nom. Son pare sempre li havia dit Pitu des de menut, i així es va quedar. Ha estat sempre vinculat al CD Benicarló, del qual és jugador; a més, ha sigut coordinador de futbol base.

Ens diu que el seu primer any al centre va organitzar el menjar de la festa de fi de curs. Va dir-nos que ell i tota la seua família van fer els entrepans i va eixir tot molt bé. El més graciós que ens conta és que l'únic error que va tindre va ser vendre un entrepà buit i, per a més inri, el va vendre a la directora.

A més de treballar al bar,
és monitor al menjador
de l'institut.

Segons Alex, en un bar com este, una persona es pot guanyar la vida, però has de pensar molt, ja que els productes són barats i el marge de beneficis és mínim. Sobretot, el que més valora Pitu és l'horari.

TEST DE ACROFOBIA

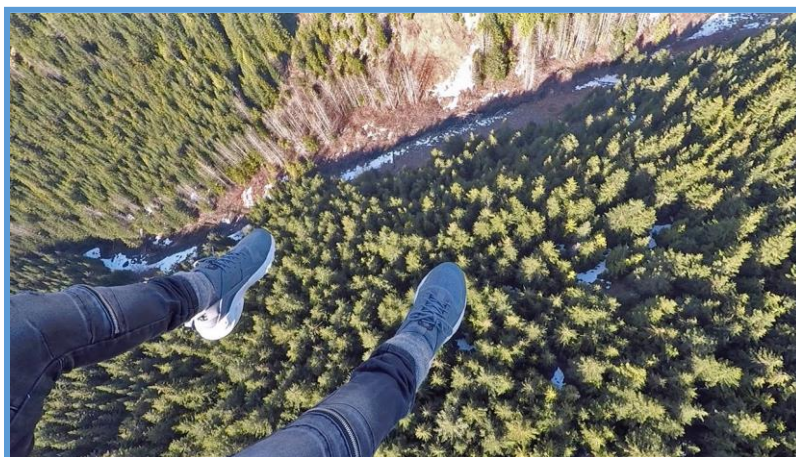
PAULA FUENTES, NOARA OLIVA I LUCIA WEIS

Este test sirve para comprobar si tienes **acrofobia**, es decir, si tienes miedo a las alturas.

Acciones	1	2	3	4	5
1. Saltar desde el trampolín más bajo de una piscina.					
2. Saltar sobre las piedras para pasar por encima de una corriente de agua fría.					
3. Subir a la noria de una feria.					
4. Estar de pie delante de una ventana del quinto piso.					
5. Ver a una persona en una grúa limpiando ventanas en el piso 15 de un edificio.					
6. Andar por el borde de un muro de cinco metros.					
7. Subir en un ascensor hasta el piso 50.					
8. Estar de pie sobre una silla intentando coger algo de una estantería alta.					
9. Un viaje largo en avión sobre un mar.					
10. Pasando por un puente peatonal por encima de una carretera.					

Después de haber respondido las preguntas, os mostramos vuestro grado de ansiedad que tienes a las alturas.

- 0. Nada de ansiedad
- 1. Relajado
- 2. Ligeramente ansioso
- 3. Un poco ansioso
- 4. Moderadamente ansioso
- 5. Bastante ansioso

CLASSES AVORRIDES?

AITANA BALAGUER I NADIA BELTRAN

En el número 4 d'*El Ramonzine* (pàgina 16), vam oferir-vos anècdotes de professors. Ara, després d'una exhaustiva recerca periodística, hem aconseguit un grapat de testimonis esfereïdors d'alumnes. Qui diu que les classes són avorrides?

1r d'ESO C: "Vam preguntar-li a la professora com es deia "id al patio o ir al patio". Quan ens va contestar, ens en vam anar al pati: li vam fer cas".

2n d'ESO F: "Estàvem a classe de Plàstica pintant amb pintures i a una xiqueta li van caure damunt. Quin quadro!"

2n d'ESO E: "Un alumne va fer un moviment d'Educació Física durant una classe i el professor el va imitar".

3r d'ESO A: "Una alumna li va preguntar al professor si podia menjar un poc perquè no li havia donat temps d'esmorzar, i el professor li va contestar que esmorzés abans d'adormir-se."

3r d'ESO B: "En un examen, un company va començar a cantar *La gallina Turuleca*. Devia pondre un zero..."

4t d'ESO D: "Estàvem donant les equacions de segon grau i a una xiqueta li va agafar un atac de riure (menys b més menys HA, HA, HA, HA...)."

1r BATX A: "Un dimecres a les 8 del matí estava plovent i en la prova d'Educació Física havíem de córrer 25 minuts. A la classe següent vam eixugar els calçatins als radiadors."

1r BATX B: "Un professor es va oblidar de nosaltres i, quan el vam vore passar, li vam dir: "IEEE, QUE TENIM CLASSE". I ell ens contesta: "POS JA VOS APANYAREU".

2n BATX A: "Un professor ens conta uns acudits de capellans, però no els conta a totes les classes. Vosaltres vos ho perdeu."

2n BATX B: "La professora de Filosofia va estar dient *pestanya* en comptes de *pastanaga*. La professora no es deia Carlota..."

TAG DE LAS 10 PELÍCULAS

PAULA FUENTES, NOARA OLIVA Y LUCIA WEIS

1	Película que te haga reír	Cristian Castillo 16 años
	Scary movie	
2	Película en la que salga tu actriz favorita o tu actor favorito	Pitu (Alex Ferrer) 30 años
	American Gangster	
3	Película que odias	Hugo Pozo 15 años
	High School Musical	
	Película en la que te quedes dormido	Aylin Núñez 12 años
	Tomorrowland	
5	Película que verías un millón de veces	Pablo Gumbau 14 años
	Kiki, el amor se hace	
6	Película que te gustaría protagonizar	Cristian Cervera 17 años
	A dos metros de ti	
7	Película de terror favorita	Leo Garces 13 años
	La niña del pozo	
8	Película que recomendarías	Bruno Ruiz 17 años
	Klaus	
9	Última película que has visto	Rafa Vicente 32 años
	1917	
10	Película que te haya emocionado	Ferran Herrera 14 años
	Titanic	

CARXOFES SEMBRADES AL RAMÓN CID

La majoria de carxofes artístiques que s'han plantat este hivern per Benicarló (i València) estan sembrades al Ramón Cid. La primera en eixir va ser la de la nostra professora de Dibuix **Rosa Soriano**. Quatre carxofes més són obra d'exalumnes del nostre centre: **Grego Acebedo**, **Irene Furió**, **Eva Cutanda** i **Sara Foix**, la qual va ser alumna de Rosa Soriano. Enhorabona, artistes, per esta obra tan original i autòctona! Es nota que al Ramón Cid hi ha bona llavor!

IES RAMÓN CID, Benicarló

964 40 56 20

mestreacasa.gva.es/web/iesramoncid

www.facebook.com/iesramoncid

Twitter: @IESRamonCid

Instagram: iesramoncid

Telegram: IES Ramon Cid

YouTube: canal IES Ramon Cid